

॥ १९ ॥ संचिन्वानकंधनादिसंचयपरं ॥ २० ॥ अंधकारेसंसारे दीपोज्ञानं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ संवास्यः छेतुंयोग्यः संध्रास्यइतिपाठेउच्छेतुंयोग्यः संध्यांसइतिपाठेसंध्याद्वयमसस्थानीयं
स्य शुक्लकृष्णौपक्षौ ॥ २५ ॥ चक्षुर्ज्ञानं परप्रणेतुनेयं अंधवत्तदिनभवसीत्यर्थः परंपरलोकं आत्मानं वा ॥ २६ ॥ परिगतं प्राप्तं वेदनाशरीरं यमलोके यातनाशरीरं यैस्ते तथा भूता भवन्तीति शेषः अधर्मकारणा
भिः अधर्मक्रियाभिः ॥ २७ ॥ एतत्तु भयं श्रुत्वा भीतिं राजानमाश्वासयति राजेति शुभाशुभस्य उत्तमाधमवर्णजातस्य सुकृते प्रवर्तकत्वात् सुकृतिनां लोकान् दधाति धारयते प्राप्नोतीत्यर्थः अनुपगतं नाना योनिसह

तिष्ठंतं च शयानं च मृत्युरन्वेषते यदा ॥ निर्वर्तितं भते कस्मादकस्मान्मृत्युना शितः ॥ १९ ॥ संचिन्वानकमेवैनंकामानामवितृप्तकं ॥ वृकीवोरणमासाद्य मृत्युरा
दायगच्छति ॥ २० ॥ क्रमशः संचितशिखोधर्मबुद्धिमयो महान् ॥ अंधकारे प्रवेष्टव्यं दीपो यत्नेन धार्यतां ॥ २१ ॥ संपतन् देहजालानि कदाचिदिह मानुषे ॥ ब्राह्म
ण्यं लभते जंतुस्तत्पुत्रपरिपालय ॥ २२ ॥ ब्राह्मणस्य तु देहो यं न कामार्थाय जायते ॥ इह क्लेशाय तपसे प्रेत्य त्वनुपमं सुखं ॥ २३ ॥ ब्राह्मण्यं बहुभिरवाप्यते तपोभि
स्तल्लब्धवानरतिपरेण हेलितव्यं ॥ स्वाध्याये तपसि दमे च नित्ययुक्तः क्षेमार्थी कुशलपरः सदा यतस्व ॥ २४ ॥ अव्यक्तप्रकृतिरयं कलाशरीरः सूक्ष्मात्मा क्षणत्रुटिशो
निमेषरोमा ॥ संवास्यः समबलशुक्लकृष्णनेत्रो मासांगो द्रवति वयो ह्योनराणां ॥ २५ ॥ तं दृष्ट्वा प्रसूतमजस्रमुग्रवेगं गच्छंतं स ततमिहान्ववेक्षमाणं ॥ चक्षुस्ते यदि
न परप्रणेतुनेयं धर्मे ते भवतु मनः परं निशाम्य ॥ २६ ॥ ये चात्र प्रचलितधर्मकामवृत्ताः क्रोशंतः स ततमनिष्टसंप्रयोगाः ॥ क्लिश्यंतः परिगतवेदनाशरीरा बबही
भिः सुभृशमधर्मकारणाभिः ॥ २७ ॥ राजा सदा धर्मपरः शुभाशुभस्य गोप्ता समीक्ष्य सुकृतिनां दधाति लोकान् ॥ बहुविधमपि चरति प्रविशति सुखमनुपगतं निर
वद्यं ॥ २८ ॥ श्वानो भीषणकाया अयो मुखानिवयां सिबलगृध्रपक्षिणां च संघाः ॥ नरकदने रुधिरपागुरुवचननुदमुपरतं विशंत्य संतः ॥ २९ ॥ मर्यादानियताः
स्वयं भुवा यद्देहाः प्रभिनत्ति दशगुणामनोनुगत्वात् ॥ निवसति भृशमसुखं पितृविषयविपिनमवगात्स्य स पापः ॥ ३० ॥ योलुब्धः सुभृशं प्रियानृतश्च मनुष्यः
स ततनिकृतिवंचनाभिरतिः स्यात् ॥ उपनिधिभिरसुखकृत्स परमनिरयगो भृशमसुखमनुभवति दुष्कृतकर्मा ॥ ३१ ॥

स्नेहप्राप्तं मोक्षं स्वर्गं मोक्षं च साधुर्वृत्तः प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ गुरुद्रोहिणां दुर्गतिमाह श्वान इति नराणां कदनं यत्र तस्मिन्नरके रुधिरपाः कीटाः गुरुणां मातृपितृप्रभृतीनां वचनं नुदति दूरीकरोति तं गुरुवचननुदं
उपरतं मृतं ॥ २९ ॥ नियताः विहिताः स्वयं भुवा वेदेन ब्रह्मस्वयं भु इति श्रुतेः दशगुणाः दशविधाः शौचसंतोषतपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि पंचविधिरूपाः अहिंसा सत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाख्यनिषेधरूपा
श्रपंच पितृविषये यमलोके विपिनमसिपत्रवनंतदेवावगाह्यतत्रैव निवसति ॥ ३० ॥ निकृतिर्न च कर्मवंचना चौर्यादि उपनिधिभिश्चल्लेन ॥ ३१ ॥